

Yttranden vid Stockholms kommunfullmäktiges sammanträde den 6 oktober 2014*§ 4 Aktualisering av Promenadstaden – Översiktsplan för Stockholm (utl. 2014:96)*

Anförande nr 1

Borgarrådet **W a n n g å r d** (S): Ordförande, fullmäktige! Det är väldigt viktigt att aktualisera frågan om översiktsplanen Promenadstaden i promenaden upp till talarstolen. Vi yrkar naturligtvis att ärendet ska återremitteras eftersom vi inte är klara med hur den nya översiktsplanen ska se ut.

Jag vill formellt från talarstolen yrka att ärendet återremitteras.

Anförande nr 2

M a r i a H a n n ä s (V): Fru ordförande, fullmäktige, medborgare och alla som lyssnar! Vår översiktsplan heter nu för tiden Promenadstaden. Den kanske kommer att heta något annat sedan, vem vet? Vi tycker att man ska återremittera ärendet, och det av flera orsaker. Bland annat är det så att länsstyrelsen inte var nöjd med översiktsplanen. Det handlade bland annat om vår kulturmiljö och våra riksintressen.

Det material som finns och där det heter ”att tillgodose kulturvärden och utveckla stadsmiljön i områden av riksintresse” är ett material som vi kommer att jobba med framåt. Det har inte alls funnits med i det förslag som läggs fram i dag, vilket i och för sig är märkligt.

Jag ville bara kort säga att också vi vill återremittera ärendet för att kunna återkomma till fullmäktige med ett mycket bättre förslag.

Anförande nr 3

Borgarrådet **H e l l d é n** (MP): Fru ordförande! Aktualisering av frågan om översiktsplan på sista fullmäktige är inte precis vad som är tanken med en aktualisering. Det är egentligen i början av en mandatperiod som man ska göra det. Därför tycker vi att det är rimligt att ärendet återremitteras så att vi kan se över ärendet och se till att vi får en plan som är aktuell inför den kommande perioden i stället.

Jag yrkar på återremiss.

Anförande nr 4

Borgarrådet **K e v i u s** (M): Jag vill yrka bifall till kommunstyrelsens förslag till beslut. Jag vill understryka att det vi föreslår är att man aktualitetsförklarar den under denna mandatperiod. Jag tror att det är så att oppositionen inte riktigt har förstått det som står i plan- och bygglagen. Man måste aktualitetsförklara för en mandatperiod. Nåväl, det är som det är.

Jag yrkar bifall till kommunstyrelsens förslag till beslut.

§ 20 Återtagande av motion (utl. 2013:172)

Anförande nr 5

A n n M a r i E n g e l (V): Den motionen ska vara återtagen.

§ 39 Avtackning

Anförande nr 6

Ordförande M a r g a r e t a B j ö r k (M): Kära ledamöter! Mandatperioden 2010–2014 är slut i Stockholms kommunfullmäktige. Vet ni att ni under 65 sammanträden, eller 426 timmar, inklusive interpellationer och frågor, har suttit ”i en ryggåsstuga från vikingatiden med sitt fingerade vindöga högst upp”?

Ragnar Östberg lär ha sagt att genom vindögat, fönstren på husen från vikingatiden, skulle ledamöternas ord flyga upp och ut över medborgarna. Jag har inte räknat hur många ord som flugit ut från denna pompösa sal under dessa 65 sammanträden. Men oavsett hur många har de framför allt kunnat nå våra medborgare genom radio- och webbutskickning.

I en bok om Stadshuset skrivs det: Den här magnifika salen ska erinra om den stolta stockholmska traditionen om självstyre. Stämningen är sådan i salen att fullmäktigeledamöterna borde känna viss andakt inför varje fråga som är uppe till votering.

Men, undrar jag, är det bara andakt vi ska känna inför varje votering? Nej. I en demokrati ska vi stå upp för de grundlagar vi har, andra lagar som finns och de värderingar som dessa står för.

Respekten för demokratin innebär även respekten för politiken, och där har vi politiker ett stort ansvar. Det är vi som bär demokratins förverkligande och medborgarnas förväntningar på våra axlar.

Jag vill därför understryka kommunallagens skrivning i 2 kap. 2 § om likställighetsprincipen. Kommuner och landsting ska behandla sina medlemmar lika, om det inte finns sakliga skäl för något annat. Det är något som jag är både stolt och glad att kunna säga att dagens sju partier stått upp för.

Dessutom har klimatet i rådssalen till största delen varit vänligt, roligt eller vasst, men man har väldigt sällan varit plump och aldrig vänt sig mot någons person. Att vara kommunfullmäktigeledamot innebär även att man ska kunna skilja på sak och person, vårda det svenska språket och uppträda korrekt eftersom vi alla uppfattas som föredömen i denna demokratiska församling.

Tack för att ni har bidragit till detta!

År 2013 firade kommunallagen 150 år, och tack vare Susann Rönnholm på biblioteket, Lennart Blom och Mats Hayen på Stadsarkivet kunde vi i Stockholm fira på ett minnesvärt sätt.

Att genomföra 65 sammanträden kräver inte bara ett presidium och 98 ledamöter. Kedjan är lång. Många är de som arbetar i det fördolda, det osynliga folket. Utan SLK skulle inga beslutsunderlag kanske komma fram.

Tack, stadsdirektören och de två biträdande direktörerna!

Tack, stadsjuristen, för hjälp med alla juridiska överklaganden!

Tack, it-teknikerna, som ser till att allt tekniskt fungerar, för det mesta i alla fall.

Tack, webbredaktören, och tack, stenograferna, som lämnar avtryck till eftervärlden om vad vi har sagt!

Tack, vaktarna, för säkerheten!

Tack, restaurangen, som ser till att vi får något att äta och dricka!

Tack, vaktmästeriet, som förser oss med frukt och som plockar bort efter oss!

Tack, intendenterna, som ser till att rådssalen och våra näraliggande rum har kunnat användas! Tack, revisorerna, som med stöd av revisorskollegiet sett till att fullmäktiges beslut följs i nämnder och styrelser!

Och sist i raden av alla som bistått oss: ett stort tack till KF/KS kansli som sett till att sammanträdena administrativt och juridiskt har fungerat!

Nu vill jag rikta ett stort tack till alla ordinarie ledamöter som suttit i denna vackra sal i olika långa perioder och som enligt länsstyrelsens protokoll inte är med under nästa mandatperiod, varken som ledamot eller som ersättare. För att ni inte ska glömma bort den här tiden kommer en minnesgåva att delas ut som förknippas med prins Eugen som målat *Staden vid vattnet* i prinsens galleri och som också designat gåvan.

Först vill jag rikta ett symboliskt tack till Ewa Samuelsson, som avgår efter att ha varit ledamot i 15 år och även varit borgarråd, och till Ulf Fridebäck, som varit ledamot sedan 1998. Ni kommer att avtackas vid ett senare tillfälle med en minnesgåva.

Det är 47 personer som ska avtackas. Vi börjar med dem som inte har suttit en hel mandatperiod. Det är Ida Karlbom och Åsa Wester.

Därefter kommer de som har suttit minst en mandatperiod, och det är Anna Cederschiöld, Rahma Dirie, Lise-Lotte Fylking, Tina Ghasemi, Elias Granqvist, Per Hallberg, Arba Kokalari, Annette Lundquist Larsson, Lorentz Lyttkens och Datevig Tjärnberg. Det är vidare Mikael Magnusson, Hassan Said Mahamed, Kaj Nordquist, Gunnar Sandell, Tara Twana, Ingegerd Akselsson Le Douaron, Jonas Eklund, Sara Pettigrew och Elina Åberg.

Sedan är det de som har suttit minst två perioder: Lotta Juul Martin-Löf, Tünde Kovach, Marie Ljungberg Schött, Daniel Valiollahi och Emma Lindqvist. Karl Bern har också suttit två mandatperioder men är inte här i dag.

Därefter är det de som har suttit i tre mandatperioder, nämligen Olle Andretzky, Monika Lindh, Bengt Sandberg, Jari Vissned, Eivor Karlsson och Stellan Hamrin.

Sedan har vi dem som har suttit många perioder, och några har suttit i 20 år. Helena Bonnier har suttit 20 år, Christer Wennerholm har suttit 16 år och 10 år som ersättare. Billy Östh har suttit 16 år som ordinarie och 2 år som ersättare. Helen Jäderlund Eckardt har suttit totalt 16 år. Elisabeth Brandt Ygeman har suttit 20 år.

Abebe Hailu har suttit totalt 16 år. Karin Hanqvist har också suttit 20 år. Leif Rönngren har suttit många år och varit borgarråd. Vidare har Malte Sigemalm suttit 19 år och 1 ½ år som ersättare. Christopher Ödmann har suttit totalt i 16 ½ år. Ann Mari Engel har suttit 16 år som ordinarie och 4 år som ersättare. Maria Hannäs har suttit 13 ½ plus 2 ½ år och också varit vice ordförande i fullmäktige. Sist ut är Inger Stark som har suttit totalt 20 år, 14 år som ordinarie och 6 som ersättare.

Jag vill också rikta ett stort tack till alla borgarråd, både i majoriteten och i oppositionen samt de två gruppledarna i Kristdemokraterna och Vänsterpartiet som genom ledarskap i grupperna har hållit respektive fana högt genom det demokratiska arbetet i rådssalen. Ett särskilt tack vill jag framföra till avgående finansborgarrådet Sten Nordin. Han har genom att hålla i taktpinnen angett tonen och fått alla delar av den demokratiska orkestern att spela efter den, och det har väldigt sällan låtit falskt.

Till er alla vill jag räcka en blomma.

Till slut ett stort tack till Eva-Louise och Ulf för ett gott, roligt och konstruktivt samarbete!

Anförande nr 7

Förste vice ordföranden *Eva-Louise Erlandsson Slorach* (S): Jag vill framföra ett varmt tack till ordföranden, som under de här fyra åren har lotsat oss genom kobbar och blindskär – höll jag på att säga, men det kanske är fel – men bland skär. Det har inte varit alldeles lätt, men vi har kommit i hamn så småningom varenda gång under fullmäktigevällarna.

Det har varit en god stämning i presidiet, och det tycker jag att det också varit i fullmäktige. Det har hänt någon gång att ordföranden har behövt säga till lite. Det har varit för att man har lämnat ämnet eller använt ett lite hårt ord som man naturligtvis inte ska använda i fullmäktige.

Tack, snälla ordföranden, för att du har gjort den här fyraårsperioden så trivsam, trevlig och framgångsrik!

Anförande nr 8

Helena Bonnier (M): Jag må säga att det var en väldigt speciell fullmäktigedag i dag. För många av oss är det den sista. Jag tog fram mitt kort som jag fick den 14 oktober 1994, och det känns nästan som att det var i går.

Det har hänt mycket under tiden, och det är svårt för mig att framföra allas tack. Vi ser så olika på saker och har haft så olika upplevelser under åren, oavsett om dessa är många eller färre. Men jag tror att vi har ett minne som vi alla bär alldeles speciellt, och det är den glädjefyllda skrällen eller den skräckfyllda glädjen när man går upp i talarstolen första gången och hundra par ögon – i början är det väldigt många närvarande i salen, för man har inte lärt sig att smita ut – stirrar på en och tänker: Vad ska den där personen kunna åstadkomma? Vem är hon? Det var ganska ensligt i talarstolen på den tiden, men man var väl beskyddad av roparen. Jag kan säga att det inte var nådigt. Man skulle tala högt och tydligt när han ropade upp ens namn, oavsett om det gällde votering eller närvaro.

Så har tekniken gått framåt. Det var fasansfullt när förslaget kom om att man skulle ha voteringsknappar. Jag tror att det tog minst en mandatperiod innan det gick igenom. Det var liksom att förstöra det hela. Sedan kom nästa period, då det var modernt att ha den lilla plattan med sig upp i talarstolen; man skulle visa att man var modern och tekniskt kunnig. Jag tillhör inte dem, utan jag fortsatte med papper och penna, och det har tydligen återgått till det i många fall.

Det är väl ingen överdrift att säga att vi som har fått förtroendet att representera stockholmarna i landets högsta och viktigaste kommunala organ är otroligt tack-samma för det förtroende som väljarna, stockholmarna, har gett oss att vara här i denna sal, i denna fantastiska miljö. Det är också en fantastisk glädje som vi haft tillsammans. Trots att vi har representerat olika uppfattningar, åsikter, tyckanden och tänkanden har vi haft en fin gemenskap både här i salen och framför allt i de nämnder och styrelser som vi har haft i uppdrag att sitta i.

Jag tycker att det känns tillfredsställande att lämna det här uppdraget, och jag hoppas att jag delar den känslan med alla er som gör det. Det känns skönt och glädjande att kunna lämna över det vi har jobbat för och det som vi har sett som vårt stora intresse till en ny fullmäktige-grupp. Vi kan glädjas över att det är många nya unga krafter som kommer in, som fyller på och tar vara på den kompetens som finns bland våra väljare.

Det är naturligtvis ett stort tack vi riktar till presidiet, som jag vet många gånger har hållit oss i Herrans tukt och förmaning. Det har varit otroligt spännande. Många tycker att det är sorgligt i dag, men jag tycker att det samtidigt är en riktig glädje att veta att vi nu med fullt förtroende lämnar salen och att detta är vår sista dag här. Kanske någon gång fyller vi på den där läktaren som ofta är tom. Vad vet man? Till er som är kvar säger jag: Vi kanske ses igen.

Anförande nr 9

Ålderspresidenten B e r t h o l d G u s t a v s s o n (M): Som ålderspresident har jag fått uppdraget att tacka, men det är så mycket som det tackats för att det inte blev så många tack kvar för mig att framföra. Men det som jag har att framföra vårt tack till är desto viktigare, och det är tack till vårt ärade presidium.

Ni i presidiet har skött det hela med den äran. Ni har lett oss med vänlig fasthet genom alla dessa sammanträden. Ibland har det kanske inte varit helt lätt att hålla ordning på en ostyrig skara, men det är med er makt och er vänlighet som det har gått bra trots allt. Ni har gjort det med glimten i ögat och med en vänlighet som är väldigt viktig. Ni har varit tydliga när det har behövts; det har varit en god stämning, och samtidigt har det varit gemytligt.

Jag vill från fullmäktige framföra ett stort, hjärtligt och innerligt tack för den här perioden och för ert värv. Som ett bevis på detta ska även ni få var sin blomma.